

Częstochowa, dnia 28 czerwca 2022 r.

P O S T A N O W I E N I E

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie
w składzie orzekającym:**

Przewodniczący: Zenon Ułamek (spr.)

Członkowie: Piotr Palutek

Marek Skopicz-Radkiewicz

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 czerwca 2022 r. zażalenia na postanowienie znak AAB.6730.4.125.2021 wydane z upoważnienia Prezydenta Miasta Częstochowy w dniu 22 kwietnia 2022 r. w przedmiocie odmowy uzupełnienia decyzji Prezydenta Miasta Częstochowy Nr 160 z dnia 22 marca 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021 o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie stacji paliw płynnych i gazu LPG na terenie działek nr ewid. 31/14 i 31/16 obręb 78 położonych przy ul. Szajnowicza – Iwanowa w Częstochowie wydanej na rzecz Pana Benno Grygiel właściciela Benno Grygiel E.M.G. EUROPE MANAGEMENT GROUP GRYGIEL&PARTNER z siedzibą w Świętochłowicach.

działając na podstawie art. 134 w związku z art. 144 oraz art. 111 i art. 141 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.)

p o s t a n a w i a :

**stwierdzić niedopuszczalność zażalenia
na ww. postanowienie wydane z upoważnienia Prezydenta Miasta Częstochowy
w dniu 22 kwietnia 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021.**

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 22 marca 2022 r. z upoważnienia Prezydenta Miasta Częstochowy została wydana decyzja Nr 160 znak AAB.6730.4.125.2021 w przedmiocie ustalenia sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy terenu obejmującego część działek nr ewid. 31/14 i 31/16 obręb 78 (obszar o powierzchni 3060 m²) położonych w Częstochowie przy ul. Szajnowicza – Iwanowa dla inwestycji obejmującej budowę stacji paliw płynnych i gazu LPG.

Następnie w dniu 30 marca 2022 r. zostało wydane z upoważnienia Prezydenta Miasta Częstochowy postanowienie znak AAB.6730.4.125.2021 w przedmiocie

sprostowania z urzędu oczywistej omyłki w decyzji Nr 160 Prezydenta Miasta Częstochowy z dnia 22 marca 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021 o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla zamierzenia inwestycyjnego polegającego na budowie stacji paliw płynnych na działkach nr ewid. 31/14 i 31/16 obręb 78 wydanej na rzecz Pana Benno Grygiel właściciela Benno Grygiel E.M.G. EUROPE MANAGEMENT GROUP GRYGIEL&PARTNER z siedzibą w Świętochłowicach. W treści niniejszego postanowienia organ I instancji sprostował z urzędu oczywistą omyłkę w pkt. 1 decyzji Nr 160 Prezydenta Miasta Częstochowy z dnia 22 marca 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021 dotyczącym rodzaju inwestycji zapis „realizację obiektów infrastruktury i urządzeń technicznych niezbędnych dla funkcjonowania w/w obiektu (w tym m.in. dwa podziemne zbiorniki paliw o łącznej pojemności 60 m³, jeden nadziemny zbiornik Ad-Blue o pojemności do 5 m³, podziemny zbiornik LPG o pojemności do 20 m³, osłona śmietnikowa, wewnętrzny układ drogowy, system monitoringu) oraz elementów zagospodarowania terenu w zakresie zapewniającym powiązania funkcjonalne w granicach terenu inwestycji” zastąpił treścią „realizację obiektów infrastruktury i urządzeń technicznych niezbędnych dla funkcjonowania w/w obiektu (w tym m.in. dwa podziemne zbiorniki paliw o łącznej pojemności 120 m³, jeden podziemny zbiornik Ad-Blue o pojemności do 5 m³, podziemny zbiornik LPG o pojemności do 20 m³, osłona śmietnikowa, wewnętrzny układ drogowy, system monitoringu) oraz elementów zagospodarowania terenu w zakresie zapewniającym powiązania funkcjonalne w granicach terenu inwestycji”. Ponadto w treści niniejszego postanowienia organ I instancji sprostował z urzędu oczywistą omyłkę w pkt. 2A decyzji Nr 160 Prezydenta Miasta Częstochowy z dnia 22 marca 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021 dotyczącym gabarytów tablicy reklamowej zapis „gabaryty urządzenia reklamowego: szerokość tablicy do 1 m, wysokość tablicy do 2,5 m, całkowita wysokość pylonu reklamowego do 9 m” zastąpił treścią „gabaryty urządzenia reklamowego: do 1 m x do 2,5 m x do 0,55 m, całkowita wysokość pylonu reklamowego do 9 m”.

W dniu 8 kwietnia 2022 r. do organu I instancji wpłynęło żądanie z dnia 8 kwietnia 2022 r. dotyczące uzupełnienia na podstawie art. 111 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego decyzji Prezydenta Miasta Częstochowy Nr 160 znak AAB.6730.4.125.2021 z dnia 22 marca 2022 r. w zakresie szczegółowo wskazanym w niniejszym żądaniu.

W wyniku powyższego w dniu 22 kwietnia 2022 r. zostało wydane z upoważnienia Prezydenta Miasta Częstochowy postanowienie znak AAB.6730.4.125.2021 w przedmiocie odmowy uzupełnienia decyzji Prezydenta Miasta Częstochowy Nr 160 z dnia 22 marca 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021 o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie stacji paliw płynnych i gazu LPG na terenie działek nr ewid. 31/14 i 31/16 obręb 78 położonych przy ul. Szajnowicza – Iwanowa w Częstochowie wydanej na rzecz Pana Benno Grygiel właściciela Benno Grygiel E.M.G. EUROPE MANAGEMENT GROUP GRYGIEL&PARTNER z siedzibą w Świętochłowicach.

Następnie w dniu 4 maja 2022 r. wniósł zażalenie z dnia 3 maja 2022 r. na powyższe postanowienie organu I instancji z dnia 22 kwietnia 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie postanowiło stwierdzić niedopuszczalność wniesionego zażalenia.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie chciałoby wskazać, iż w doktrynie prawa administracyjnego przyjmuje się, że „*Organ drugiej instancji ocenia dopuszczalność zażalenia i zachowanie terminu do wniesienia zażalenia i w tym zakresie stosuje przepis art. 134*” (tak M. Jaśkowska, M. Wilbrandt - Gotowicz, A. Wróbel Kodeks postępowania administracyjnego - Komentarz LEX 2022). Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 maja 2021 r. w sprawie sygn. akt I OSK 2705/20 jednoznacznie wskazał, że „*Stosownie do art. 134 k.p.a. organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Regulacja ta, w myśl art. 144 k.p.a., ma odpowiednie zastosowanie do zażaleń. Zatem obowiązkiem organu odwoławczego po otrzymaniu zażalenia jest jego zbadanie z punktu widzenia ustanowionych wymagań formalnych i materialnych. W ich zakresie mieści się również ustalenie dopuszczalności zażalenia*”. Podobnie wskazał także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 14 lipca 2020 r. w sprawie sygn. akt I SA/Lu 276/20 zgodnie z którym „*Uwzględniając treść art. 144 k.p.a., zgodnie z którym w sprawach nieuregulowanych do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań, a także art. 134 k.p.a., który stanowi, że organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania, za prawidłowe należy uznać działanie Kolegium, które stwierdzając niedopuszczalność zażalenia, orzekło o pozostawieniu go bez rozpoznania*”. Potwierdzeniem powyższego jest również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie sygn. akt II SA/OI 329/21 w myśl którego „*Niedopuszczalność środka odwoławczego może wynikać z przyczyn przedmiotowych lub podmiotowych. Przedmiotowe przyczyny niedopuszczalności zachodzą, m.in. gdy brak jest przedmiotu zaskarżenia lub brak jest możliwości zaskarżenia decyzji lub postanowienia przez wniesienie odpowiednio odwołania lub zażalenia. Zażalenie jest więc niedopuszczalne, gdy czynność organu administracji publicznej nie jest postanowieniem w rozumieniu k.p.a.*”.

W rozpoznawanej sprawie należy na wstępie przytoczyć treść art. 111 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego dotyczącego uzupełnienia decyzji administracyjnej zgodnie z którym „*§ 1. Strona może w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach. § 1a. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, może ją uzupełnić lub sprostować z urzędu w zakresie, o którym mowa w § 1, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji. § 1b. Uzupełnienie lub odmowa uzupełnienia decyzji następuje w formie postanowienia. § 2. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w § 1b, termin dla strony do wniesienia odwołania, powództwa lub skargi biegnie od dnia jego doręczenia lub ogłoszenia*”.

Z kolei zgodnie z art. 141 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego dotyczącym prawa do zażalenia na postanowienie administracyjne „§ 1. Na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi. § 2. Zażalenia wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia stronie, a gdy postanowienie zostało ogłoszone ustnie - od dnia jego ogłoszenia stronie”.

W nawiązaniu do treści powyżej przytoczonych przepisów art. 111 oraz art. 141 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Skład Orzekający Kolegium chciałby zauważyć, iż w doktrynie prawa administracyjnego wskazuje się, że „Na postanowienie w przedmiocie uzupełnienia decyzji (co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego) nie służy zażalenie ani skarga do sądu administracyjnego”(tak M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego – Komentarz, LEX 2022). Powyższe stanowisko doktryny prawa administracyjnego znajduje w pełni potwierdzenie w orzecznictwie sądowym dotyczącym przedmiotowej kwestii. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 listopada 2018 r. w sprawie sygn. akt I OSK 2955/18 wskazał, że „Postanowienie o uzupełnieniu decyzji lub o odmowie jej uzupełnienia nie ma bytu samodzielnego, a pozostaje częścią aktu, którego uzupełnienia domaga się strona, w szczególności dzieli losy tego aktu w postępowaniu odwoławczym. Ponadto z uwagi na to, że postanowienie w przedmiocie uzupełnienia decyzji stanowi dodatkowy składnik decyzji podstawowej, nie podlega odrębnemu zaskarżeniu. Brak samodzielnego bytu postanowienia w przedmiocie (odmowy) uzupełnienia, powoduje możliwość jego oceny jedynie wraz z decyzją, której dotyczyło uzupełnienie. Kontrola legalności przedmiotowego postanowienia może zostać przeprowadzona na podstawie art. 142 k.p.a. wraz z kontrolą tej decyzji, której dotyczył wniosek o uzupełnienie”. Podobnie wskazał także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r. w sprawie sygn. akt III SA/Kr 934/19 w myśl którego „Żaden z przepisów k.p.a. ani ustaw szczególnych nie przewiduje możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie uzupełnienia decyzji. Na postanowienia wydane na podstawie art. 134 k.p.a. służy skarga do sądu administracyjnego, gdyż należy ono do kategorii postanowień kończących postępowanie (art. 3 § 2 pkt 2 p.p.s.a.)”. Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie sygn. akt VI SA/Wa 956/12 wskazał, że „Konstrukcja instytucji uzupełnienia decyzji powoduje, iż orzeczenie o uzupełnieniu lub jego odmowa nie ma samodzielnego bytu prawnego, a pozostaje częścią aktu administracyjnego, którego uzupełnienia domagała się strona. W szczególności dzieli losy tego aktu w postępowaniu odwoławczym. Oznacza to, że na postanowienie o odmowie uzupełnienia decyzji nie służy zażalenie, nie jest to postanowienie kończące postępowanie, ani też rozstrzygające sprawę co do istoty. Postanowienie to nie stanowi samoistnego aktu administracyjnego, nie rozstrzyga bowiem odrębnej sprawy”. Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie sygn. akt II SA/Ol 521/09 wskazał, że „Na postanowienie wydane w trybie art. 111 k.p.a. zażalenie nie przysługuje i należy stwierdzić jego niedopuszczalność (art. 134 k.p.a.). Skoro zaś organ drugiej instancji

rozpoznał niedopuszczalne zażalenie, to tym samym rażąco naruszył art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 141 § 1 k.p.a., co daje podstawę do wyeliminowania z obrotu prawnego zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 145 § 1 pkt 2 p.p.s.a.”

Odnosząc powyższe rozważania prawne na grunt rozpoznawanej sprawy należy wskazać, iż w dniu 22 kwietnia 2022 r. zostało wydane z upoważnienia Prezydenta Miasta Częstochowy postanowienie znak AAB.6730.4.125.2021 w przedmiocie odmowy uzupełnienia decyzji Prezydenta Miasta Częstochowy Nr 160 z dnia 22 marca 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021 o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie stacji paliw płynnych i gazu LPG na terenie działek nr ewid. 31/14 i 31/16 obręb 78 położonych przy ul. Szajnowicza – Iwanowa w Częstochowie wydanej na rzecz Pana Benno Grygiel właściciela Benno Grygiel E.M.G. EUROPE MANAGEMENT GROUP GRYGIEL&PARTNER z siedzibą w Świętochłowicach. W treści powyższego postanowienia znak AAB.6730.4.125.2021 z dnia 22 kwietnia 2022 r. organ I instancji zawarł błędne pouczenie, iż na niniejsze postanowienie przysługuje stronom prawo wniesienia zażalenia do Samorządowego kolegium Odwoławczego w Częstochowie za pośrednictwem Wydziału Administracji Architektoniczno-Budowlanej w terminie 7-u dni od daty otrzymania niniejszego postanowienia. W orzecnictwie sądowym wskazuje się, że *„Pouczenie odnoszące się do odmowy sprostowania oraz uzupełnienia postanowienia w trybie art. 111 k.p.a., jest błędne, bowiem na tego typu postanowienie nie przysługuje zażalenie. Prawa do zaskarżenia danego aktu administracyjnego nie kreuje samoistnie pouczenie, lecz musi ono wynikać z obowiązujących przepisów prawa. Nie ma normy prawa, która dopuszczałaby zaskarżenie postanowienia o odmowie uzupełnienia decyzji (art. 111 k.p.a.). Ustawodawca bowiem nie przewidział możliwości odrębnego wniesienia zażalenia na tego typu orzeczenie proceduralne (akcesoryjne)”*(tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2016 r. w sprawie sygn. akt III SA/Gd 836/16). W tym miejscu Skład Orzekający Kolegium chciałby przytoczyć treść art. 134 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w myśl którego *„Organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne”*. Natomiast w myśl art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego *„W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań”*. W orzecnictwie sądowym w nawiązaniu do powyższego zauważa się, że *„Przepis art. 134 k.p.a. ma charakter ius cogens, co oznacza, że jest przepisem bezwzględnie obowiązującym, w konsekwencji więc wydanie postanowienia na jego podstawie nie zależy od uznania organu.”*(tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 23 czerwca 2021 r. w sprawie sygn. akt II SA/Rz 469/21). Ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 18 maja 2021 r. w sprawie sygn. akt I SA/Gd 966/20 podkreślił, że *„W orzeczeniu formalnym kończącym sprawę nie ma możliwości merytorycznego odniesienia się do jej meritum”*.

W tym stanie rzeczy i ze względu na wskazane przepisy prawa Skład Orzekający Kolegium postanowił stwierdzić niedopuszczalność zażalenia

na postanowienie wydane z upoważnienia Prezydenta Miasta Częstochowy w dniu 22 kwietnia 2022 r. znak AAB.6730.4.125.2021.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Na postanowienie służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia postanowienia. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a, skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego,

Wpis stały od skargi wynosi 100 złotych

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Piotr Palutek

Skład orzekający: Przewodniczący Składu Orzekającego

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Zenon Ułamek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Marek Skopiecz Radkiewicz

otrzymują :

- 1.
- 2.
- 3.

- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14
- 15.
- 16.
- 1
- 18.
- 19
- 20.

